

oznanilo

**Bodimo ljudje
hrepenenja in molitve.
Ničesar ne imejmo
za nemogoče.
Bog zmore vse!**
(bl. Charles de Foucauld)

4. nedelja med letom

**letu X /2010-19
3. februar 2019**

Lk 4,21–30

BITI MORAMO POLNI LJUBEZNI

“Visoka pesem” ljubezni se sliši, kot da ni iz tega sveta. Privlačno nam pričara raj – svet neskončnega praznika brez trpljenja. Po drugi strani pa se sliši kot posmehovanje – kje na svetu pa lahko doživimo tako veliko, božansko ljubezen? Odlomek iz Prvega pisma Korinčanom se

nam ne želi posmehovati. V povezavi s prvim berilom in evangelijem postane potencial krščanskega načina življenja jasen – po Jezusu Kristusu je, z njegovo absolutno ljubeznijo, prihodnost, ki si je ljudje želijo, že danes postala resničnost –

sreča je na dosegu roke. In hkrati doživljamo Kristusovo pot kot nekaj naporenega in težavnega, kot nekaj, čemur grozijo padci in zavrnitve. “Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali.” Da Jezus ne ustreza predstavi, ki jo imajo ljudje o njem, da se s temi besedami sklicuje nase in da z vso samozavestjo spre-

jme ta položaj, ki mu po njihovem mnenju ne pripada, razbesni množico. »Če se naše pričakovane predstave ne uresničijo, se lahko navdušenje v trenutku spremeni v sovraštvo. Tako kot Jezus in mnogo prerokov pred njim, tako tudi mi danes doživljamo zavrnitev in nerazumevanje od ljudi, katerih pričakovanj nismo uresničili, ali pa, ker jim zgolj z našimi dejanji in ravnanjem očitamo njihove napake. Ker moramo računati na odpor, moramo biti pogumni in neustrašni kot Jeremija, ter biti polni ljubezni, ki je prisotna v naših besedah in dejanjih in nas spremlja na naših poteh. Kako lahko udeležimo – navkljub odporu – to, kar smo spoznali za pravilno in pomembno? Iz katerih virov črpamo moč, če moramo plavati proti toku?

Kršćanstvo je vedno aktualno, če se ljudje pogumno in z ljubeznijo spopadajo z vsakodnevnimi težavami, hkrati pa ostaja obljuba, ki jo na koncu lahko da in jo bo izpolnil le Bog. Izkušnje absolutne ljubezni na Zemlji ne bomo doživeli. Kljub temu pa brez prizadevanja zanj ne moremo biti Kristjani.

Bližnji nam je bil dan,
da lahko pokažemo ljubezen,
ki jo imamo do Boga.
(sv. Katarina Sienska)

Ko so to slišali,
je vse v shodnici zgrabila jeza.
Vstali so, ga vrgli iz mesta
in odvedli na previs hriba,
na katerem je bilo
sezidano njihovo mesto,
da bi ga pahnili v prepad.
On pa je šel sredi med njimi
in je hodil dalje.
(Lk 4,28–30)

Dobri Bog,
radi bi se ti zahvalili
za našo družino;
da smo, se pogovarjamo
in drug ob drugem rastemo.
Hvala za vsakodnevno
dajanje in sprejemanje,
za gotovost in varnost,
ki jo doma izkusimo.
Biti doma: dober občutek,
prepirljivost, smeh,
dolgčas, stres
in doživljanje številnih čustev.
Hvala ti, da nas spremljaš
skozi naš družinski vsakdan.

BLAGOR VAM ... usmiljenim v družinskem vsakdanu
Blagri, o katerih nam spregovori Jezus, osvetljujejo tudi družinsko življenje. Eden od njih je tudi usmiljenost. V tej besedi se skrivajo potrpežljivost, odpuščanje, nežnost, zaupanje, pripravljenost na dolgo čakanje, veliko srce. Usmiljenost ni šibkost, kompromis med tem, kar je dobro in kar je slabo, nezdrava popustljivost. Je odločno vztrajanje pri postavljenih ciljih ter

razumevanje in potrpežljivo prenašanje naporov, negotovosti in napak pri doseganju teh ciljev. Usmiljenost je tudi reči

ne, kadar je ne, ne da bi dopustili, da bi nas ganile prošnje ali da bi nas razorožilo in omehčalo vztrajanje. V družini, kraju sodelovanja z Bogom Stvarnikom, je bolj kot vse drugo potrebno, da smo mu podobni. Če naj bi bili vredni imenovati se oče, mati in otroci, ne moremo shajati brez usmiljenja, saj brez usmiljenja ni ne očetovstva, ne materinstva, ne sinovstva. In v resnici še v tako razvratnih družinah nič ne more pokončati usmiljenja. Tudi najbolj čudaški

in zapušćeni starši so vedno pripravljene odpustiti otrokom in jih opravićevati. In tudi najbolj sprevrženi sinovi in hćere nazadnje vedno priznajo, da imajo radi starše, čeprav morda šele po njihovi smrti. Nam pa usmiljenje najbolj učinkovito in poglobljeno predstavi apostol Pavel, ki pravi: »Iz strahospoštovanja do Kristusa se podrejte drug drugemu. Žene naj bodo podrejene svojim možem, kakor Gospodu ... Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus vzljudil Cerkev in dal zanj sam sebe.« »Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu ... In vi, oćette, ne grenite svojih otrok, temveć jih vzgajajte v Gospodovi vzgoji in opominjanju.« Izraz »podrejeni« sicer danes vzbujata strah. Vendar tu ne gre za podrejenost ćloveške vrste, gospodarja in podložnika, nekoga, ki ukazuje, in drugega, ki to trpi, pać pa za vzajemno podrejenost in predvsem v Gospodu, kakor Gospod ravna z nami: v skrajnem spoštovanju, svobodi, pozornosti. Z eno besedo: v usmiljenju.

Po: T. Lasconi, 10 ... iz ljubezni

Blagor vam, kadar vas bodo ljudje sovražili, izobčili in sramotili ter vaše ime zavrgli kot zlo zaradi Sina človekovega! Razveselite se tisti dan in poskočite od sreče, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Prav tako so namreč njihovi očetje ravnali s preroki.

Lk 6,22–26

Zanimiv poudarek, ki nam ga prinaša Božja beseda. Gre za tiste ljudi, ki ne rečejo: »Kako lepi so Jezusovi blagri,« ampak jih hočejo uresničevati, tudi če se drugi, prijatelji, sošolci, skupina ..., norčujejo in jih napadajo zaradi njihovega ravnanja. To so pogumni ljudje, pripravljeni ostati sami in se boriti za tisto, kar je prav, resnično in dobro. Pomisli, kakšno pa je tvoje ravnanje, kadar tebe in tvoje ravnanje kdo izpostavi ali celo zaničuje? Si upaš zagovarjati tisto, kar meniš, da je prav in najboljše zate in tvoje bližnje?

Da prav moliš,
je odvisno od tega, kako živiš.

Da prav živiš,
je odvisno od tega, kako moliš.

Nesmiselno je zjutraj moliti,
potem pa dan preživeti
kot kašen divjak.

(Alexis Carrel)

Vsakemu človeku na svetu
je Bog določil posebno mesto
in posebno poslanstvo.

Zavedati se mora
svoje odgovornosti, s tem pa
dostojanstva in spoštovanja.
(Tomaš Špidlik)

Življenje je vedno tesno povezano s svobodo in širino. Kdor živi, svobodno diha, se čuti, se razvija in se razcveta. Prav živeti vedno pomeni: čutiti,

biti občutljiv,
živeti z vsemi
čuti. Samo

pozunanjen-

ega življenja

se človek ne

more veseliti.

Veselim se

lahko le življenja,

ki zasluži to ime: to pa pomeni

živost in čutnost, polnost življenja.

To je življenje, ki cveti in je rodovitno,

da lahko tudi drugi živijo iz njega.

V življenju je vedno treba tudi deliti:

živeti pomeni biti v odnosu. Življenje

si želi izmenjave. Življenje in veselje

sta tesno povezana. V tem smislu

je Aristotel tudi definiral veselje, saj

je zanj »izraz izpolnjenega življenja«.

Če resnično živim v polnosti, občutim

tudi veselje. Potem ne potrebujem

nobenih vzpodbud, naj se življenja

veselim. Če moje življenje cveti,

če je rodovitno, če teče in žubori, je

vedno povezano tudi z veseljem.

Veselje je izraz polnosti življenja.

AnselmGrün, Veseliseživljenja

ŽIVETI POTRPEŽLJIVO

Nekateri taki pač so, drugi pa se potrpežljivosti stalno učimo in je vedno znova na preizkušnji. Če želimo v njej napredovati, jo je treba oza-vestiti! Zavestna potrpežljivost je znak želje po napredovanju v osebni rasti in odlično izhodišče za predan odnos med fantom in dekletom. Potrpežljivost je izjemna vrednota ob navalu čustev. Ko smo jezni, se je težko obvladovati, a če se zares zavemo posledic, je lažje biti potrpežljiv. Pomembno je, da v svoje misli priključimo posledice jeznega izbruha oz. se vživimo v sogovornikova čustva: Kako se počuti ona/on? Kako se bo počutil/-a, ko vzkipim? Si tega res želim? Res hočem narediti to? Skrivnost potrpežljivega odzivanja je čas. Ko nas preplavijo močna čustva, moramo sami sebi izboriti čas, da premislimo in se odločimo za samoobvladovanje. Potrpežljivost je torej odvisna od časa za premislek, v katerem začutimo drugega in na situacijo pogledamo od daleč. Ko je ozračje napeto, si lahko pomagamo s kratko molitvijo – tako pridobimo čas, ki ga potrebujemo za

samoobvladovanje ter damo Svetemu Duhu priložnost, da nam pomaga. Potrpežljivo reševati težave pomeni: s pogovorom, vljudno in čuteče. Seveda pa se v odnosih najdemo tudi na drugi strani – ko se soočimo z nepotrpežljivostjo drugega. Včasih je tudi takrat težko ostati potrpežljiv, vendar se, ko so drugi nemirni ali jezni, trudimo ostati mirni. Splača se ohranjati mirne živce! Ko smo do koga nepotrpežljivi, smo z njim v stalnih konfliktih. Že najmanjše besede ali pogledi nas zmotijo in vzbudijo močna občutja – pravi blagoslov je znati obvladovati se in biti potrpežljiv tudi pod pritiskom, kaj šele sprejemati jezljivost ljubljene osebe. Tole je vsekakor izziv, vreden molitve k Svetemu Duhu, kajne? On je harmonija, razumevanje in vir potrpežljivosti. Ali kot pravi sv. Pavel: potrpežljivost je sad Duha (prim. Gal 5,22).

Povzeto po: Rad te/se imam

Biti srečen

pomeni živeti v miru.

V miru pa živi tisti človek,

če ima dobroto v srcu,
če ljudem strah izganja.

(Anton Trstenjak)

Izlet po Prekmurju

- datum: 11. in 12. maj 2019

- cena: 110EUR (v ceni prevoz, prenočišče in vstopnine) obroki niso v ceni

- okvirni program:

Moravske Toplice - Evangeličanska cerkev

Bogojina - Cerkev Gospodovega vnebohoda

Prosenjakovci
- Gostilna »K Rotundi« (kosilo) in
cerkva "Rotunda"

Dobrovnik - Ocean Orchids / orhideje

Filovci - Muzej lončarstva

Lendava - Stolp Vinarium

Lendava -
cerkev
Sv. Katarine, trg,
kulturni
dom / krožna vožnja po mestu

Terme Lendava (nočitev z zajtrkom)

Odranci - cerkev sv. Trojice
(nedeljska sv. maša)

Ižakovci - brod in mlin na Muri

Beltinci - Gostilna Tonček (kosilo)

Lipovci - Doužnjek pletenje iz slame

Ljubezen je potrpežljiva in dobrotljiva, ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega.

Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse pretrpi. Ljubezen nikoli ne mine.

prim. 1 Kor 13,4–8

Kdor je prežet z ljubeznijo,

je tudi poln upanja in vere.

Zaupa življenju,

zaupa Bogu in ljudem.

Ve, da bo njegovo življenje uspelo.

Ima tudi zaupanje v ljudi.

Trdno stoji na realnih tleh.

Tudi razočaranja ga ne morejo iztiriti.

V svoji minljivi ljubezni

hrepenimo po polni ljubezni,

na katero se lahko zanesemo,

ki nikoli ne mine, ki vse prenese.

In ob tem le slutimo,

da je kočno to samo Božja ljubezen,

ki vsem človeškim ljubeznim podarja to trdnost.

Naše življenje na tem romanju ne more biti brez skušnjav, ne napredek brez preizkušenj. Nihče namreč sebe ne spozna, če ni skušan, tudi ne more prejeti krone, če ni zmagal, zmagati pa ne more, če se ni bojeval; boriti se pa more samo, če ima sovražnika in preizkušnje. (sv. Avguštin)

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

V restavraciji žena reče možu: »Že četrtič si šel po makarone, ali te ni nič sram?« Mož odvrne: »Nič, če pa vedno rečem natakarkju, da je zate.«

Policaja najdeta 4 bombe in jih odpeljeta na postajo. Med vožnjo se jima kotalijo po avtu in prvi vpraša: »Kaj če katera eksplodira?« Drugi odgovori: »Bova pa rekla, da sva našla samo tri!«

Zdravnik: »Vaš pulz je strašno počasen.« Črnogorec: »Nič hudega, saj se mi nikamor ne mudi.«